

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Det har jo været en lang sag, og jeg synes, at den har været meget lærerig forstået på den måde, at regeringen og Dansk Folkeparti startede med, at de så de og de problemer. Når så et eller flere af problemerne blev løst, så man nye problemer. Jeg har aldrig nogen sinde kunnet forstå, at partier troede, at man kunne nå et resultat ved at starte med at lave ét setup, og når de problemer, man så pegede på, blev løst, stillede man nye op.

Derfor har hele det her forløb efter min opfattelse været et udtryk for, at regeringen og Dansk Folkeparti *ville* bruge Christiania som et eksempel på den lov og orden-politik, som højrefløjen står for. Her skulle virkelig vises et eksempel på højrefløjens handledygtighed over for nogle mennesker, der tillod sig at leve på en måde, som Venstre og De Konservative ikke bryder sig om, og som Dansk Folkeparti bestemt ikke bryder sig om. Altså et opgør med mangfoldigheden, med farverigdommen, med anderledesheden.

Der er en principiel forskel. Der er partier, der støtter frihed, støtter menneskers ret til at leve i forskellighed, i mangfoldighed. Den del af Folketinget tilhører mit parti sammen med andre. Så er der en del af Folketinget, der gerne vil, at vi alle sammen går klædt på bestemte måder, at vi alle sammen kører efter en meget ret linje.

Jeg synes, det tydeligst kom frem i hr. Ulrik Kraghs svar på de korte bemærkninger, da han lagde afgørende vægt på, at regeringen vil bestemme, om folk skal have individuel eller kollektiv ejendoms- og brugsret. Hvorfor det? Hvad er det for et totalitært punkt for hr. Ulrik Kragh, som gør, at en Venstremand skal beslutte, hvordan folk helst vil arrangere sig med hensyn til ejendomsretten? Hvorfor kan folk ikke selv beslutte det? Nogle vælger en individuel form at bo på, andre vælger at bo mere kollektivt, f.eks. i almene boliger. Hvornår er det blevet et regeringsanliggende? Hvornår er det specielt blevet et anliggende for et liberalt parti at diktere, hvordan folk skal leve og bo?

Jeg forstår det simpelt hen ikke, også fordi jeg selv er opdraget i et liberalt hjem, og indtil jeg mødte folk som hr. Ulrik Kragh og den nuværende regering, led jeg af den misforståelse, at en liberal tilgang var noget med frihed, var noget med mangfoldighed, var noget med retten til

forskellighed og var noget med, at statsmagten ikke skulle blande sig i alle livets forhold. Men det har jeg forstået at jeg så ganske havde misforstået.

Kl. 15.05

Det, vi beder om, som jeg synes Socialdemokratiets ordfører meget smukt gennemgik, er, at vi giver tid til en proces, hvor man indleder en dialog med Christiania, ikke en endeløs dialog, for der er sat et tidsmål på.

Det er klart, at hvis man har det udgangspunkt, som ligger i nogle af svarene fra forsvarsministeren, nemlig at man ikke har tillid til, at man kan lave aftaler med Christiania, og at man tror ikke på dem, kan jeg godt forstå, at det er besværligt.

Men er det ikke et besynderligt udgangspunkt at have, at der er mennesker, som man ikke har nogen som helst form for tillid til, selv om Christiania og Christianias advokater har spillet ud med en model, nemlig fondsmodellen, der forudsætter, at der sidder en ansvarlig bestyrelse – der er oven i købet i et af ændringsforslagene forslag til, hvordan den kunne sammensættes – og at det er den, der tager ansvaret, også når der er ting, der skal bøjes af i forhold til Christiania?

Jeg vil høre hr. Ulrik Kragh: Er det ikke en meget kraftig imødegåelse af de ting, man startede med at sige ikke fungerede godt nok på Christiania?

Jeg vil også spørge hr. Ulrik Kragh: Vil hr. Ulrik Kragh ikke godt kvittere for, at der på en række områder er sket meget store fremskridt? Byfornyelsesmidler er der ikke kommet mange af til Christiania. Det kunne der godt være behov for. Men på trods af det er der faktisk en masse huse, som uden offentlige midler er blevet sat i stand. Glæder det ikke et liberalt hjerte, at mennesker fuld af initiativrigdom uden offentlig støtte er gået i gang med at sætte deres huse pænt i stand, at de har kloakeret, lavet veje, fortovsforløb, elektrificeret osv.? De har selv taget fat på de områder og selv gjort det. Er det bare helt umuligt for regeringspartierne at kvittere positivt for de ting?

Man bad om, inden vi havde førstebehandlingen, at den åbenlyse hashhandel ophørte. Er det helt umuligt for regeringspartierne og Dansk Folkeparti at gå ud og sige: Jamen det lykkedes faktisk også med hjælp fra Christiania at få den åbenlyse hashhandel og boderne væk?

Jeg tror bare, at man efterlader meget skuffede mennesker, når man starter med at sige: Det,